

La veritable història de
**na Blanca-
Blancaneu**

Col·lecció L'Elefant, número 16

**Rosa-Maria
Colom**

Dibuixos
de **Mabel Piérola**

1
DEL REI PERONSKAI I DEL SEU
MISTERIÓS REIALME

–Aquest bosc és absolutament encantador
–declarà el Lleó mirant al seu voltant amb
alegria–. Mai no havia vist un lloc tan bell!
–A mi em sembla tenebrós –replicà l’Es-
pantaocells.

L. FRANK BAUM, *El màgic d’Oz*

Tornem al principi, a l’inici de la història:

Això era i no era un país petit i remot anome-
nat Peronskaia.

Un país tan diminut que no es trobava als mapes, planisferis, atles, mapamundis o tractats de geografia. Hi ha qui assegura que mai no va existir, que era un país de llibre i que per això no figura en cap registre.

Tanmateix, a Peronskaia hi havia tot el que hi pot haver en un gran estat poderós i real. És a dir:

Un castell construït damunt d'una roca.

Parcs esplèndids.

El palau de Justícia.

Una presó.

Diminutes alqueries.

Granges.

Trens.

Muntanyes i llacs.

Rius cabalosos i rius tranquils.

Boscós.

Vaixells de vapor.

Una estació d'esquí.

Policia muntada.

Exèrcit.

Un mercat.

Un gran teatre.

L'hospital.

L'escola.

I un mag de prestigi, el doctor Lemuel, que predeia el futur amb l'exactitud d'un oracle.

El rei d'aquest reialme es deia Peronskai.

Peronskai era alt com un xiprer i caminava amb molta cura perquè no li caigués la corona d'or massís amb pedres incrustades que sempre portava al cim del cap, fins i tot quan sortia a caçar. Tenia els cabells roigs com les pastanagues, el nas aquilí, els ulls de color de fum, un bigoti de puntes caragolades, una barba tota arrissada, i portava un anell a cada dit.

Peronskai dominava l'art de fer de rei que havia après dels llibres que llegia. És a dir, no feia absolutament res de profit en tot el dia.

Cada matí els seus ajudants l'endiumenjaven amb l'uniforme de gala, les insígnies, les condecoracions, les medalles, les bandes honorífiques, la corona, la capa d'ermíni, el binocle i els anells. Agafava el ceptre amb totes dues mans, aclucava els ulls i somniava que era un rei important que pronunciava discursos, dictava lleis, inaugurava edificis i carreteres, presidia desfilades i lliuraments de trofeus, visitava els súbdits centenaris, obria el ball de gala un cop a l'any, passejava en carrossa i saludava amb la mà alçada fins que se li adormia el braç. També somniava que tenia un munt de fills, de totes les mides i de totes les edats, amb qui es feia una fotografia per felicitar el Nadal als reis d'altres països, amics d'anar a casaments.

Algunes nits s'imaginava enfilat dalt d'una estrada, dret com un sant de fusta, la mà reposant sobre el pit, mirant la llunyania sense bellugar-se ni girar el cap a dreta i esquerra ni moure un sol múscul del rostre. O pronunciant un llarg discurs amb gran temor d'embarbussar-se. O saludant els ambaixadors, cònsols i primers ministres.

En despertar pensava que l'ofici de rei, si es fa ben fet, és una llauna.

Els seus súbdits l'estimaven, com tots els súbdits estimen els seus monarques, i haurien volgut que visqués mil anys, perquè, mort ell, el regne no tindria continuïtat, ja que Peronskai no tenia descendència. Només en somnis. El poble estava disposat a creure, tanmateix, que un dia o altre esdevindria un prodigi, com així va ser, perquè altrament no hi hauria història.

El castell on el rei habitava era atrotinat i fosc, hi faltaven teules i tenia goteres, tal com correspon a un estat de poca importància. Per fora presentava l'aspecte clàssic de tots els castells: un fossar, un pont llevadís, gàrgoles que escopien l'aigua de la pluja, immenses portes clavetejades i quatre torres amb els caires denticulats.

Dintre hi havia un oratori on hi feien niu els muriacs. Armes de totes les èpoques. Caps de cérvols dissecats. Tapissos d'indesxifrable estampa. Llits de baldaquí. Llibres antics. Altes cadires. Plats d'or. I cortinatges de la més fina seda.

Al parc reial s'hi barrejaven els arbres fruiters amb flors que formaven relloctges i figures geomètriques. Cans de caça i de companyia amb paons, elefants de jardí, oques, cignes, galls dindi, faraones, porcs, una vaca i falcons ensinistrats.

Al fossar hi havia cocodrils.

El rei tenia tres cavalls: un de negre, un de blanc i un de roig. Al negre se'l feia servir per estirar la carrossa fúnebre als següents mortuoris. Al roig, que era el més gros, per llaurar i anar de caça. El blanc era un cavall embruixat.

Peronskai no tenia fortuna ni patrimoni, ni iots, ni casa d'estiueig, perquè era un rei pobre, però posseïa uns terrenys molt valuosos situats al bell mig de la ciutat antiga, dins del recinte emmurallat, que guardava com a patrimoni per si un dia li naixia un hereu o una hereva. Havia dictat una llei on els declarava espai protegit per no caure mai en la temptació de construir-hi un edifici descomunal, i els únics que hi tenien pas franc eren els moixos que hi feien cau.

De servents també n'anava escàs, per la qual cosa cada un d'ells complia dues o més funcions

malgrat que només percebien un sol sou. Tots li eren fidels en cada una de les comeses que desenvolupaven de la millor manera i mai no protestaven per la doble jornada. Així, el metge, si s'esqueia, feia de xofer, i el xofer de majordom, i el majordom de secretari, i el secretari de jardiner, i el jardiner d'arxiver, i l'arxiver de camarlenc, i el camarlenc de cuiner major, i el cuiner major de bufó. Quan convenia feien d'escortes, i els escortes de soldats, i els soldats de músics. Amb les serventes passava el mateix: la dama de la cort també era infermera, i la infermera era donzella, i la donzella, cuinera, i la cuinera, perruquera, i així fins a vint-i-cinc oficis diferents.

Només el mag Lemuel era mag i prou. Endevinava el futur, predeia les catàstrofes, anunciava les hecatombes, llegia les línies de les mans, preparava beuratges i filtres màgics i aconsellava sobre el que calia fer en cada ocasió perquè coneixia el seu ofici més que qualsevol altre mag del món. Vivia a la torre més alta del palau en una gran cambra curulla de llibres antics, mapes, mussols, boles de cristall i gats negres.